

Mikó Éva
Hogyan tovább?

Kiöntöm gondjaim
medred mélységébe,
Szaladj tova a búval
a távoli messzeségbe.

Mosd el a bánatot, mit az élet okoz,

Kérlek adj nekem tiszta lapot!

Csodállak.

Oly hosszú és nehéz az út, mit megteszel,

utadat semmi sem állja.

Megéri a cél e heves küzdelmet?

Vagy éltet az út csodája?

Irigyellek.

Te haladsz. Meg nem állva.

Én egyhelyben topogok...magányban.

Vajon szeretnél más lenni? Mást csinálni?

Éltető tó lenni, kicsit megállni?

Vagy fogadjuk el, amik vagyunk?

Hibával, erénnyel, sorssal,

és menjünk, amerre visz az utunk,

hittel és bizakodva?

A te utad tiszta és világos.

Évszázadok óta megvan.

De hol az enyém? Nem látom.

Még nincs is kitaposva.

Rám vár e feladat, tudom itt benn mélyen.

Erős leszek és megteszem. Megígérem.

Erőt már adtál, még egy jel kellene,

Merre induljak? Merre a helyes?